

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/72/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814209567
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3814209567.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho vo veci starostlivosti súdu so maloleté deti W. W., nar. XX.X.XXXX a U. W., nar. X.XX.XXXX, zast. opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi, dieťa rodičov otca X. W., bytom L., O. č. X/X a matky M. W., bytom L., E. č. XXX/XX, o návrhu otca na zníženie výživného, na odvolanie matky maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 21. augusta 2014, č.k. 15P/32/2014-222, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa znížil vyživovaciu povinnosť otca na maloletú W. W., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 230 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne a na maloletú U. W., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 170 eur mesačne na sumu 140 eur mesačne, naposledy výživné určené rozsudkom OS Prievidza č. 8P/3/2011-28 zo dňa 19.01.2012, ktoré výživné je povinný platiť počnúc 01.08.2014 do rúk matky maloletých detí, vždy do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a citovaných ustanovení zákona, považoval návrh otca na zníženie výživného za čiastočne dôvodný. Vyživovacia povinnosť otca bola naposledy upravovaná v rozvodovom konaní rodičov detí a výživné bolo určené na mal. W. v sume 230 eur a na mal. U. 170 eur. Od tejto doby ubehlo viac ako dvojročné obdobie. Matka žije s deťmi v spoločnom byte, uhrádza výdavky za bývanie 230 eur výlučne sama, jej príjem je tvorený príjmom z pracovného pomeru priemerne mesačne 163 eur, pracuje na štvorhodinový pracovný úväzok. Ide o príjem, ktorý je nepatrne vyšší ako v čase poslednej úpravy výživného, pretože matka naďalej pracuje na štvorhodinový pracovný úväzok. Zo svojho príjmu a výživného hradí ďalej splátku úveru, výdavky na potreby detí, pričom v konaní preukazovala výdavky na oblečenie, predovšetkým staršej dcéry W., ktorá rastie a musí jej meniť oblečenie častejšie. Oblečenie a obuv zakupuje v bežných obchodoch s bežnými cenami. Maloletej W. naďalej platí tanečný krúžok 50 eur mesačne, pričom tento výdavok mala aj v čase rozvodového konania, platí je stravné v škole a mal. U. výdavky v škôlke do 43 eur mesačne. Zvýšené výdavky má predovšetkým na zdravotnú starostlivosť detí, keď dopláca za lieky pre mal. U. pre kožné ochorenie, napr. doplatok za lieky v auguste 2014 /excipial, afloder, Linola-Fett, Prototic v celkovej sume 12,64 eur, ďalej platila poplatky za preventívne pedostomatologické vyšetrenie v prospech oboch detí, za vstupné komplexné vyšetrenie mal. U. 11,62 eur dňa 23.6.2014. Ďalej má zvýšené výdavky aj u mal. W. za zdravotnú pomôcku - Okluzor, za ktorú dopláca podľa svojho vyjadrenia aj 20 eur mesačne. Uvedené skutočnosti by sami o sebe nezakladali dôvod na zmenu výživného a dôvod ani na čiastočné zníženie výživného, pretože plynutím času potreby detí vzrastajú, tieto hodnotí súd ako odôvodnené, pretože je správne, že matka okrem pokrývania bežných potrieb podporuje aj staršiu dcéru v tancovaní, mladšiu v speve, čím prispieva k všestrannému rozvoju detí. Uvedené platí o to zvlášť, že príjem matky sa oproti dobe poslednej úpravy výživného výrazne nezvýšil a je potrebné

prihliadať aj na to, že matka si svoju vyživovaciu povinnosť plní aj výkonom osobnej starostlivosti o deti, predovšetkým u mal. U., ktorá navštevuje len predškolské zariadenie.

Pri posudzovaní výšky výživného však musí súd prihliadať aj na schopnosti a možnosti osoby k výžive povinnej, a to otca maloletých detí. Od doby poslednej úpravy výživného otec preukazoval, že podstatne poklesol jeho príjem, keď v súčasnej dobe jeho príjem je tvorený len sumou príjmu zo skráteného pracovného pomeru v spoločnosti Mach s.r.o. Handlová v sume 155 eur a príjmom z „fušiek“ v sume do 600 eur mesačne. Pričom v čase rozvodového konania uvádzal otec príjem aj do 1500 eur a tento dosahoval z podnikania v spoločnosti A-gips s.r.o Handlová. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania súd na tento uvádzaný pokles príjmu neprihliadol, pretože otec sa o príjem zo spoločnej stavebnej spoločnosti pripravil sám svojím konaním. Je preukázané, že svoj obchodný podiel previedol za sumu 1 eur na ďalšieho spoločníka, čím zanikla jeho účasť v spoločnosti a tým aj príjem z tejto účasti. Vnútorne nezhody či už zapríčinené zavineným konaním otca alebo inými okolnosťami, nemôžu ísť na ťarchu plnenia si vyživovacej povinnosti otca. Otec sa zbavil svojej majetkovej účasti za protihodnotu 1 eur /§ 75 ods. 1 Zákona o rodine/ s tým, že spolu s manželkou založili vlastnú stavebnú spoločnosť, ktorá tak ako bolo preukázané neprosperuje s výsledkami, ktoré by umožňovali otcovi predchádzajúci príjem. Pokiaľ v tejto spoločnosti nedosahuje aspoň príjem ako v predchádzajúcej firme, súd nemôže na tento faktický príjem prihliadať a vychádzať z neho. Pravdou zostáva, že tak matka ako aj vypočítaný svedok potvrdili, že nezhody vo vnútorných vzťahoch spoločnosti boli zapríčinené tým, že si založil s manželkou vlastnú obchodnú spoločnosť, ktorá bola konkurenčnou spoločnosťou. Otec pritom mal právne prostriedky na prípadnú právnu ochranu ak by bolo pravdivé jeho tvrdenie, že bol zo spoločnosti vylúčený bez akéhokoľvek jeho zavinenia. Vzhľadom na uvedené, preto pokles príjmu u otca sám o sebe nezaložil dôvod na zníženie výživného. Otcovi detí však pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť voči mal. P. W., ktorá sa mu narodila z terajšieho manželstva. Na túto okolnosť súd musí prihliadnuť, pretože výdavky na strane otca sú zvýšené o starostlivosť o maloletú P., preto súd znížil výživné u každého dieťaťa o 30 eur mesačne, ktoré zníženie výživného považoval za primerané a zodpovedajúce terajším pomerom otca a zvýšeným výdavkom na jeho dieťa. Súd prihliadol aj na to, že otec sa s oboma dcérami pravidelne stretáva, trávi s nimi voľný čas a podporuje aj rozvoj širších príbuzenských vzťahov, chodí s deťmi na výlety. Na druhej strane nemožno nevidieť aj to, že výdavky v rodine otca sú vyššie ako deklarovaný príjem. Kým v úvode prvého pojednávania a aj v písomnom vyjadrení /č.l. 27,28 spisu/ uvádza otec príjem len v sume 155 eur, následne priznal príjem aj 600 eur z práce, ktorú vykonáva bez dokladov. Je vylúčené, aby z tohto príjmu, ktorý dosahuje otec a jeho terajšia manželka mohli uhrádzať všetky preukazované výdavky. Okrem toho súd udáva, že aj taký výdavok ako platba za telefón otca 40 eur, jeho manželky 30 eur, životné a úrazové poistenie 40 eur mesačne, sporenie manželky 30 eur nie sú celkom nevyhnutnými výdavkami, ktoré nemôžu ísť na ťarchu výživného. Kým napríklad otec prestal platiť stavebné sporenie na maloleté deti, po narodení maloletej P. bola ihneď založená zmluva o stavebnom sporení s predpokladom pravidelného sporenia zrejme po 20 eur mesačne.

Záverom súd udáva, že plnenie si vyživovacej povinnosti je prednostné a má prednosť pred ostatnými výdavkami, ako je splácanie úverov a pôžičiek, preto súd na tieto výdavky tak na strane otca ako aj matky nemôže prihliadať.

V zmysle horeuvedeného súd znížil výživné primerane u oboch detí o 30 eur, t.j. u mal. W. zo sumy 230 eur na 200 eur a mal. U. zo sumy 170 eur na 140 eur počnúc 1.8. 2014, t.j. mesiaca, v ktorom súd rozhodoval, pretože otec výživné do tohto mesiaca mal uhradené /tvrdený nedoplatok bol za skoršie obdobie/.

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie matka maloletých detí, ktorá žiadala, aby odvolací súd preskúmal nižšie uvedené skutočnosti a vydal rozsudok v ktorom určí výšku výživného na mal. W. W. vo výške 250 eur mesačne a na mal. U. W. vo výške 190 eur mesačne. V odvolaní uviedla, že so znížením výživného nesúhlasí a nakoľko nevie dokázať otcovi mal. detí jeho reálne príjmy, ktoré si umelo znižuje, žiadala odvolací súd, aby porovnal jeho daňové priznania z rokov 2012 a 2013, ktoré si okresný súd nevyžiadal a rozhodoval na základe skutočností, ktoré uvádzal otec detí. Ďalej uviedla, že deklarované príjmy otca a jeho manželky V. W. sa nezakladajú na pravde, nakoľko zabudli do svojich príjmov uviesť napríklad výšku výživného, ktoré p. W. poberá na svojho maloletého syna z prvého manželstva. Mala za to, že by aj táto skutočnosť mala byť prehodnotená, pretože navrhovateľ preukázal len výdaj na mal. G.- poisťka vo výške 42,24 eur mesačne. Čo sa týka stavebného sporenia, ktoré bolo založené v

prospech mal. P. W. narodenej v jeho terajšom manželstve vo výške 20 eur mesačne, toto neberie na vedomie, nakoľko svojim dcéram z prvého manželstva toto zrušil, a nemajú ani poisťky. Platba vo výške 230 eur mesačne, ktorú otec uvádza ako svoj výdaj, nie je hodnoverná, nakoľko táto už nie je 3 mesiace zaplatená, čo znamená, že si banka bude uplatňovať svoje záložné právo, čo pre ňu a dcéry znamená, že si musia hľadať náhradné bývanie, čím sa splnili hrozby, ktoré jej boli z jeho strany adresované. Taktiež k dnešnému dňu otec detí dlhuje svojim dcéram na výživnom 420 eur na základe predchádzajúceho rozhodnutia okresného súdu a 340 eur za mesiac september 2014 na základe nového rozhodnutia okresného súdu, pričom si výživné svojvoľne znižuje a s platbou pravidelne mešká.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril otec maloletých detí, ktorý žiadal rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že nesúhlasí s názorom matky mal. detí ohľadom umelého znižovania jeho príjmu, nakoľko daňové priznanie za rok 2013 bolo doručené rovnako ako aj jeho príjem, na rozdiel od nej, ktorá stále pracuje v jeho bývalej firme A-gips s.r.o., a v ktorej jej dokonca vytvoril pracovné miesto a z toho dôvodu vie, že poberá na ruku každý mesiac k výplatu sumu 150 až 200 Eur, ktoré súdu nepriznala. Čo sa týka podľa nej údajného zatajenia výšky výživného jeho manželky V. poukázal na fakt, že nepredkladali ani náklady na maloletého syna G., nejedná sa teda o žiadne zatajenie. G. má 11 rokov a má rovnako aktivity ako plavecký a basketbalový krúžok, navštevuje Základnú umeleckú školu, s ktorou sú spojené väčšie náklady. Nepovažoval to za dôležité nakoľko na chlapca manželka dostáva výživné a z výživného sa platia náklady spojené s chlapcom, z ktorého je manželka ešte schopná chlapcovi šetriť a doteraz platí úrazovú poisťku. Ďalej uviedol fakt, že úrazová poisťka vo výške 42,24 Eur mesačne, čo uvádza matka detí na prehodnotenie, bola pre celú rodinu a z toho podiel na chlapca tvorila suma vo výške až 7,00 Eur, ale nakoľko si ju ďalej nemôžu dovoliť platiť, poisťku im zrušili o čom prikladá doklad. S názorom matky ako sa vyjadrila, že sa majú podieľať v polovičnej sume na nákladoch detí súhlasí a keďže to odporúča jeho manželke, mala by sa toho držať konečne aj ona sama. Ďalej poukazoval na mŕňanie financií matkou mal. detí na vlastné záľuby. Mal za to, že výška výživného 400 eur mesačne je nadštandardná pre obe dcéry a nerozumie prečo odporkyňa nie je schopná z výživného dievčatám niečo ušetriť alebo im urobiť poisťku. K výživnému dostáva automaticky na deti daňový bonus a prídavky na deti, čo robí skoro ďalších 100 eur mesačne k výživnému. Zo správania matky mal. detí vyplýva, že deti využíva len ako prostriedok na finančné vydieranie a z tohto dôvodu ho chce neustále len zvyšovať. Jej posledné vyjadrenie pred deťmi, keď si ich bol vyzdvihnúť bolo „ber si ich a skôr kým nepošleš výživné mi ich nenos“ čo samozrejme staršia dcéra počula. Miesto toho, aby prebrala zodpovednosť za deti aj ona a začala prispievať a nemala v prvom rade záujem len jeho zlikvidovať, by mala prestať odmietat pracovné pozície, aby si finančne priliepila a nebola večne na ňom závislá. Keď prišiel o firmu a vedel, že prídu finančné problémy, tak sa dohodli, že si spraví opatrovateľský kurz a pôjde si zarobiť, čím sa zlepši jej finančná situácia a požiadajú o striedavú starostlivosť, avšak už zrazu ani to nebola pravda. Ďalej v odvolaní uviedol ako sa pri finančných problémoch snažil riešiť ich spoločnú hypotéku, pritom matka detí aj keď s nejakou variantou súhlasila, v konečnom dôsledku od všetkého odstúpila. Úver teda platí naďalej sám i keď ako uvádza matka detí s omeškaním, ale platí inak by sa byt dostal do dražby a to by o byt prišli úplne a ostali by len dlžoby a zároveň priložil doklad o úhrade omeškanej splátky v banke. V byte býva matka naďalej i keď uvádza, že si hľadá náhradné bývanie. Spravil všetko čo sa dalo, ale to, že prišiel o firmu po deviatich rokoch trápenia a nie vlastnou vinou ako tvrdí matka mu poriadne sťažilo finančnú situáciu. Začína od znova a bez peňazí, ale snaží sa čo najskôr postaviť na vlastné nohy. Ale i napriek tomu výživné platí síce vždy ku koncu mesiaca, ale platí. Nechce sa vzdať svojej vyživovacej povinnosti voči svojim maloletým dcéram, preberá zodpovednosť za ne a snaží sa spraviť všetko preto, aby im nič nechýbalo. Jeho manželka od januára bude poberať rodičovský príspevok vo výške 200 Eur, čo znamená, že prídu o ďalších 300 Eur v rodinnom rozpočte, tým pádom manželka bude musieť ísť pravdepodobne od januára do práce, pritom matka mal detí pracuje len na 4-hod. a pri finančných problémov si dá len zvýšiť výživné a bude spokojná. Každý druhý víkend si dievčatá pravidelne berie spolu s manželkou, pričom žijú v 2 izbovom byte, kde cez víkendy sa stala ich rodina 6-členná, čím im automaticky vznikajú vyššie výdavky na stravu, energie rovnako ako aj na výlety. Vie, že mu tieto fakty nepomôžu, ale nech matka detí vidí ako aj ostatní, že nie je zlý otec ako ho z neho robí ona.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril kolízny opatrovník, v ktorom uviedol, že maloletá W. je žiačkou 3. ročníka základnej školy, jej zdravotný stav je zhoršený, nosí dioptrické okuliare, venuje sa záujmovej činnosti, navštevuje tanečný krúžok. Maloletá U. navštevuje materskú školu, trpí atopickým ekzémom, navštevuje gymnastický krúžok. Obe deti rastú a náklady na školu, záujmové činnosti a náklady súvisiace so zhoršeným zdravotným stavom sa zvyšujú. Prešetrením pomerov neboli zistené

žiadne nedostatky v osobnej starostlivosti matky o maloleté deti. Na základe všetkých uvedených skutočností zotrúva na svojom vyjadrení z pojednávania, a to, že zníženie výživného nie je v záujme maloletých detí.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Súd prvého stupňa v prejednávanej veci vykonal dostatočné dokazovanie, vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol.

Podľa ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Zmenou pomerov sa rozumie výrazná zmena tých okolností (či už na strane oprávneného alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom.

Pri posudzovaní, či nastala zmena pomerov na strane oprávneného na výživnom, resp. povinného rodiča, v akom rozsahu je odôvodnená zmena výživného, súd vychádza zo základných kritérií pre určenie vyživovacej povinnosti, uvedených v ust. § 62 Zákona o rodine.

Základnými kritériami na určenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom sú predovšetkým schopnosti, možnosti a majetkové pomery obidvoch rodičov (ust. § 62 ods. 2 prvá veta Zákona o rodine), s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa (ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine).

V prípade, ak súd zistí významnú zmenu v pomeroch rodičov alebo detí, zmení existujúcu úpravu výživného, a to v rozsahu, ktorá zodpovedá kritériám podľa ust. § 62, resp. § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

Preskúmaním veci bolo zistené, že súd prvého stupňa v predmetnej veci riadne zistil skutkový stav veci, nebol dôvod na opakovanie už vykonaného dokazovania (§ 213 ods. 3 O.s.p.), ani na jeho doplnenie podľa ust. § 213 ods. 4, 5 O.s.p. Z obsahu spisu vyplýva, že vyživovacia povinnosť otca voči maloletým deťom bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 8P/3/2011 z 19.1.2012 v rozvodovom konaní rodičov, a to na mal. W. v sume 230 eur a na mal. U. v sume 170 eur mesačne. V čase citovaného rozhodnutia bola mal. W. žiačkou 1. ročníka základnej školy, mladšia U. chodila do materskej škôlky. Matka pracovala v spoločnosti A-gips s.r.o. Handlová na skrátený pracovný úväzok s príjmom do 145 eur mesačne. Otec detí deklaroval príjem z podnikania aj do 1500 eur, splácal spoločné úvery z manželstva. Obidvaja mali len vyživovaciu povinnosť k maloletej W. a U..

V súčasnej dobe otec detí nepodniká v spoločnosti A-Gips s.r.o. Handlová, ale pracuje pre spoločnosť Mach s.r.o. na polovičný úväzok ako vedúci zamestnanec s príjmom 312 eur za prvé dva mesiace, aktuálne pracuje len na 4 hodiny. Jeho manželka je na materskej dovolenke, poberá materskú vo výške 16,44 eur za deň, čo predstavuje príjem 495 eur mesačne, z ich spolužitia sa narodila dňa 1.7.2014 mal. P. W.. Bývajú s manželkou v byte, ktorý vlastnícky patrí manželke. Matka detí naďalej pracuje vo firme A-Gips, s.r.o. ako predavačka na štvorhodinový úväzok s priemerným mesačným príjmom vo výške 163 eur. Maloletá W. nastúpila do 4. triedy základnej školy, jej zdravotný stav je dobrý, nosí okuliare a za zdravotnú pomôcku platí 20 eur mesačne. U. navštevuje materskú školu, výdavky na škôlku sú 40 eur a 3 eurá triedny fond. Trpí na atopický ekzém, musí jej zakupovať telové mlieko a maste.

Z uvedeného je zrejmé, tak, ako správne konštatoval aj súd prvého stupňa, že preukázateľne došlo k zmene pomerov od poslednej úpravy výživného na strane všetkých účastníkov konania, a to tak u detí ako i u oboch rodičov. Po vykonanom dokazovaní súd prvého stupňa potom správne dospel k záveru, že návrh otca na zníženie výživného je čiastočne dôvodný. Z vykonaného dokazovania mal i odvolací súd za preukázané, že k zmene pomerov nepochybne došlo aj na strane maloletých detí, ktorých náklady oproti predchádzajúcej úprave výživného vzrástli ako i na strane ich matky, ktorá v čase poslednej

úpravy výživného mala príjem 145 eur, pričom v súčasnosti naďalej pracuje na štvorhodinový pracovný úväzok s priemerným mesačným príjmom 163 eur, teda jej príjem je len nepatrne vyšší ako v čase poslednej úpravy výživného. Na druhej strane k zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zníženie výživného došlo na strane otca maloletých, ktorému od poslednej úpravy výživného pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť voči mal. P. W., ktorá sa mu narodila z terajšieho manželstva. Súd prvého stupňa preto správne prihliadal na túto okolnosť, pretože výdavky na strane otca sú zvýšené o starostlivosť o maloletú P., správne prihliadol aj na to, že otec sa s oboma dcérami pravidelne stretáva, trávi s nimi voľný čas a podporuje aj rozvoj širších príbuzenských vzťahov, chodí s deťmi na výlet a preto správne znížil výživné u každého dieťaťa o 30 eur mesačne, ktoré zníženie výživného považuje aj odvolací súd za primerané a zodpovedajúce terajším pomerom otca a zvýšeným výdavkom na jeho dieťa.

K námietke matky mal. detí uvádzanej v odvolaní, že otec mal. detí si umelo znižuje príjem a preto si má súd vyžiadať jeho daňové priznania za rok 2012, 2013, odvolací súd uvádza, a ako správne konštatoval i súd prvého stupňa, že pokles príjmu u otca sám o sebe nezaložil dôvod na zníženie výživného, ale dôvodom bola skutočnosť, že otcovi mal. detí pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k mal. P., pričom súd prvého stupňa ohľadom príjmu otca vykonal dostatočné dokazovanie a na uvádzaný pokles príjmu otca detí v konečnom dôsledku neprihliadal, preto odvolací súd nevidel dôvod na preverovanie daňových priznaní otca mal. detí za rok 2012 a 2013, a túto námietku matky nepovažoval za opodstatnenú.

Čo sa týka ďalšej námietky matky mal. detí, že deklarované príjmy otca a jeho manželky sa nezakladajú na pravde, nakoľko zabudli do svojich príjmov uviesť výšku výživného, ktoré p. W. poberá na svojho maloletého syna z prvého manželstva, ani túto námietku nepovažoval odvolací súd za opodstatnenú, nakoľko výživné na dieťa manželky otca detí z predchádzajúceho manželstva, nie je príjmom otca a jeho manželky, ale je to výživné určené pre toto dieťa a preto nemôže byť ani zahrnuté do príjmov otca detí.

Taktiež námietku matky detí uvádzanú v odvolaní, že súd zohľadnil výdaj otca vo výške 230 eur, ktorý má v súvislosti s platením hypotéky, ktorú si zobrali počas ich manželstva, avšak otec túto neplatí, odvolací súd nepovažoval za opodstatnenú, nakoľko súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia jasne uviedol, že plnenie si vyživovacej povinnosti je prednostné a má prednosť pred ostatnými výdavkami, ako je splácanie úverov a pôžičiek, preto na tieto výdavky tak na strane otca ako aj matky nemohol prihliadať, teda ani na tento výdaj uvádzaný matkou detí neprihliadol.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd námietky matky uvádzané v odvolaní považoval za neopodstatnené a preto rozsudok prvostupňového súdu, ktorým znížil výživné primerane u oboch detí o 30 eur, t.j. u mal. W. zo sumy 230 eur na 200 eur a u mal. U. zo sumy 170 eur na 140 eur počnúc 1.8. 2014, ako správny potvrdil.

Vo zvyšku ako bolo vyššie uvedené v náväznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.